

ק"מ
מכ

דתפילין חיבה הן לק"ש כמ"ש פוסקים ע"כ.
וכיון דבפסדו תפילין אין חוב להן, וגם ציצית
אינם חוב לא ל"ש ולא לפסדו. ואעפ"כ
מברכין באמצע פסדו, א"כ ה"ה רעמים זה
ברור לע"ד:

ב. עיין באה"ט סק"ז שכתב בשם הרבה
אחרונים: דלש"ך דעלמא שאינו ש"ך בתענית
לא בסינן פרקו נאה וכו"כ הברכי יוסף והביא
הדבר בשם השו"ת ר"י מיג"ש ז"ל ובאמת
הדבר מבואר גם בכל בו בשם שו"ת רה"ג ז"ל
ומצאתי בד"מ שהביאו וכתב עליו ונראה דאנן
לא ס"ל הכי, דהא כל הפוסקים כתבו דבעינן
פרקו נראה גם בשארי ימים ע"כ, ולא זכיתי
לדעת לאיזה פוסקים כונתו, ולא מצאתי רק הטור
והאו"ם, וכבר האריך הי"ש ש'פ' קמא דחולין ס"י
שדעת רש"י והרמב"ם ז"ל אינו כן, ואיך אפשר
להלוק על הגאון, שוב ראיתי בא"א סקל"א
שפירש דברי רה"ג ז"ל לענין לסלקו, אבל זה
אינו דהתם מבואר שכבר נדחה מלהתפלל ועיין
לקמן סס"ק ה':

ג. ומדברי רה"ג ז"ל משמע דלא כעינן ראי'
ברורה בעדים כשרים, דהעבירוהו ע"פ עדות גשים
כשרות, והכל בו בעצמו הוא שהביא מקודם
דברננה שלא בו דים אינו נפסל, וז"ל תשו' ר"י
מיגאש ז"ל ס"י צ"ה אם רינון זה שיצא על ש"ך
זה עידנה ליה ראוי לסלקו לפי שהתמדות
יציאת הקול עליו הוא מאמת בו הפסול, וכבר
אמרו דומיא דמתא יומא ופלגא ע"כ ומל"שון
שכתב ראוי לסלקו, ולא כתב חיוב, נראה דהיינו
דאף דברננה בעלמא אין מסלקין אותו, אבל יחיד
יכול למחית להעבירו, וכמ"ש המג"א סק"ז בשם
הראב"ח. וא"ש הכל דהגם דבתשו' רה"ג ז"ל
כתב דהעבירוהו ע"פ עדות גשים כשרות, היינו
כשיחיד מוחה, אבל אינו נפסל כמ"ש הכל בו
בעצמו וזה ג"כ מ"ש ר"י מיגאש ז"ל דראוי
לסלקו אבל אין חיוב, והמה"ש והא"א סק"ט פ"י
דעת הראב"ח דבק"א דלא פסק מעבירין אותו,
וכ"כ ההשיב משה ס"ד, אבל לא ראוי בראב"ח
דמבואר שם לרד"א כמ"ש, וכ"כ הח"ס ס"י י"א
רק שכתב דב' ול שיצא שנעשה בפני יחיד עדים
מסלקין אותו וגם זה צ"ע:

ד. כתב המג"א שם כל שכבר העביר י"ח ועמד

דבילה רק מספק. אבל בלא"ה אין דמיונו עולה
יפה, עיין ס"י ס"ו כמג"א סק"ו. דלהפסיק בין
הברכות לא הותר באין לו פנאי, ולקרות ק"ש
לבדה בזמנה בלי ברכות, ואח"כ כשיהיה לו פנאי
יקרא ק"ש עם הברכות ויתפלל הותר, מזה
מבואר להדיא דלהפסיק בין הברכות, גרע מלומר
הברכות עם ק"ש שאינו יוצא בה:

ונראה דלדעת רמ"א ז"ל שם שהזיר באין
לו פנאי להפסיק בין הברכות, א"כ משום תפלה
בצבור ג"כ מותר להפסיק, ולדעת המג"א שם
דמשום שאין לו פנאי לא התירו להפסיק, אפשר
דמשום תפלה בצבור מותר, דדוקא מסמיך
גאולה לתפלה עדיף מתפלה בצבור, כמו שנתבאר
בסי' קי"א ס"ג, אבל להפסיק בברכות ק"ש,
איכא למימר דתפלה בצבור עדיפא וכן נראה
להלכה, דגם בהא דסי' ס"ו פסק הרב ז"ל
כרמ"א ז"ל:

ג. מש"כ המחבר ואח"כ יקרא כל פסדו בלא
ברכה, לכאורה נראה דהיינו דוקא בזמן תפלה,
אבל אם עבר זמן תפלה שוב אין אומרים, אבל
רש"י ז"ל כתב בברכות דף י"א ע"ב שברכתי
ישתבח אומרים אותה קודם זמן ק"ש אם ירצו
ע"כ ולפ"ז יש להסתפק אפשר דזמנם כל היום
ולדעת הר"י והרא"ש ז"ל יאמרם כל היום
בברכה, ואיך שיהי' צ"ע למה לא יאמרם במנחה
דניהו דבכל מנחה אין מסדרין שבחו של מקום
בברכה לפני' ולאחר', היינו שכבר סדר בשחרית
אבל זה שלא סדר בשחרית למה לא יסדר במנחה
וצ"ל דלא נתקנו אלא בשחרית וצ"ע:

סימן נג

א. בשו"ת ג"ו כלל א' סי' נ"א כתב: מי
שהיצרך לנקיטו בתיק פסדו, והלך ועשה
צרכיו וחזר יסול ידיו ויברך אשר יצר, הביאו
הנה"ט סק"ג, ולי הדבר צ"ע דלפי מ"ש
האחרונים דלברכת א"י לא נתנו שיעור תכיפה
ויכול לכתוב אח"כ, א"כ אפשר יותר טוב להמתין
עד בין ישתבח לייצר שאנו מותר להפסיק
לצורך מצוה, ואפשר דמותר להמתין עד לאחר
החפיה, ואזיברך א"י, אבל זה ג"ל בשמע קול
רעמים באמצע פסדו, צריך לרפ"ק ולברך
דלאחר כ"ד אין יכול לברך, כמ"ש ואר"י
לכ"ז ע"ש בא"ר סק"ו בשם הר"ן אף לדעת
הת"ש שחולק על המג"א ס"י ס"ו סק"ה לענין